

K rukám TAKové veřejnosti

Předkládám svůj návrh, či ideu, ve věci „nesmrtelné“ připomínky existence TAKu pro lidstvo na této zeměkouli.

Něco málo na úvod. Přesto, že nejsem rodákem, ani starousedlíkem, ani tamním chalupářem, zalíbila se mi krajina pod Žalým v Krkonoších – Benecko a jeho nejbližší okolí. Do místa mě přivedli kamarádi z 5 trasy, kteří se svými rodinami před mnoha lety vybudovali na místě prastaré roubenky novou chalupu od samých základů, jejímž hlavním smyslem existence se nestala úzce privátní záležitost chalupaření jak je v Čechách obvyklé, nebo penzion pro veřejnost za účelem zisku z podnikání, anobrž se stala střechou nad hlavou pro přátele a známé, kteří mají sportovního a společenského ducha, kteří se ve společnosti dalších lidí cítí dobře, kteří jsou rádi na horách v létě a hlavně v zimě, kteří chtějí trávit víkendy, nebo třeba jarní prázdniny se svými dětmi v prostředí, které je jim blízké, které nevyžaduje třeba hotelový bonton, ani naditou peněženku (a myslím, že taková tam ani vlastně příliš neznamená – což v této společnosti není už úplně obvyklé), které ale vyžaduje ohleduplnost ke svému okolí. Konečně řada TAKových a trasových lidí ví, o čem píšu.

A nyní k meritu věci.

L.P. 2004, ve středu 21. července, v 17 hodin, se konala u Jindrový skály malá slavnost poklepu na základní kameny nové zvoničky – kámen z krystaly od Mrklova, kámen benecký ze Žalého, kámen z Dolnoštěpanického hradu, mramor z prakovického lomu u Horních Štěpanic – za účasti starosty a obecního zastupitelstva, hasičů, chrámového sboru, občanů a sponzorů, resp. donátorů.

Investorem a iniciátorem této svaté stavby je obec – málo viděný jev v této době. Proč vlastně se taková věc podniká? Nutno je vrátit se do historie kraje, nebudu ale v tomto smyslu dělat přednášku. Každopádně kaplička na Benecku nikdy nebyla – asi z důvodů náboženských. Část obyvatel byla německého původu, byli tam katolíci, evangelíci, mnoho lidí se dalo na spiritistickou víru. A tak měla obec aspoň účelovou budovu – hasičárna, váha na dobytek a zvonička v jednom. Za první světové války přišli o zvonek. Pak zdejší rodák pořídil železný zvonek Od r. 1936 má nový zvon pořízený obecním nákladem. Zvon a objekt přežil 2. světovou válku. Od roku 1981, kdy jistý funkcionář přesvědčil MNV, že je třeba stavbu předělat na rekreační objekt. Přestože bylo podmínkou, že má být zvonička na střeše zachována, tak podmínky projektu splněny nebyly (jak jinak). Sice vedle objektu byl pak v r. 1984 postaven „altánek“, zvonek zavěšen, ale stavba se do krajiny nehodí (dnes je skladem zahradního nábytku). Zvon byl velmi nízko a tak v r. 1991 se místní rozhodli, vida jak se rozvíjí chápání smyslu demokracie, zvon raději sejmout, aby se nedostat příčiněním nějakého poberty do sběrný a vydržel do doby, než jej bude možné opět někam zavěsit.

V roce 1995 při tvorbě územního plánu, za souhlasu skoro 50 odborných úřadů a institucí bylo vybráno místo (u Jindrový skály), v 1996 byl od pozemkového fondu tento pozemek získán do majetku obce. Obec zaplatila prováděcí projekt (cca 40 tis.), v r. 2003 dostala stavební povolení a vyhlásila sbírku mezi občany. Ta vynesla dosud přes 47 tisíc. V roce 2004 byla provedena hrubá stavba, přes zimu by měla být někde v hale vyrobena vížka s oplechováním, v 2005 by vížka měla být s pomocí jeřábu osazena na zděnou část, pak omítnout, vymalovat, vyzdobit, zavěsit zvon, vysvětit (má být zasvěcena svatému Hubertovi, protože ve znaku Benecka je svatohubertský jelen se zlatým křížem mezi parohy; pověst též vypráví, že tam na Poustce žil poustevník řádů Benediktinů, jemuž se stal přítelem jelínek) a předat veřejnosti.

V sousedství bude též znovu postaven barokní křížek nákladem obce znovu zrestaurovaný [ten stával na dolním Benecku od 1819, od 1917 u Jindrový skály, v 1996 zrestaurován, v 2003 rozbit ožralým řidičem (řidiče tím možná zachránil)].

Sbírka finančních prostředků samozřejmě pokračuje dále. Peníze jsou uloženy na zvláštním účtu, takže si myslím, že kontrola jejich použití je snadná.

Zajímavé ale není jen to co jsem dosud popsal! Aspoň si myslím, že je to zajímavé.

Výborným nápadem se mně jeví úmysl obce na tuto stavbu umístit ještě web kameru televizní Panorámy, jelikož je z těchto míst výborný pohled na Benecko a tak by se ze stavby stal také prvek doby moderní – stožár zabalený do pěkné architektury a to je i pro KRNAP přijatelné, neb žádné stožáry se nepovolují. Každý z nás, každý den, pak může být v místě přítomen jistě dlouho let aspoň virtuálně, naším přispěním k této stavbě a až se kamera rozbije, nebo ji nikdo nebude chtít, tak tady pořád zůstane ona stavba. A dalo by se snad i věřit, že možná 100, 150, 200 let? A my s ní.

Podrobnější materiál, ze kterého jsem čerpal je – POSEL zpod Žalého, Zpravodaj obce Benecko, prameny obecní kroniky (a z ústních informací členů naší trasy, kteří jsou majiteli chalupy V Poustce), další můžete najít na www.benecko.cz. Touto cestou se dá asi i kontaktovat tamní obecní úřad k získání dalších podrobností o stavbě kapličky.

No a jak bychom se na této akci mohli podílet my , tedy TAK Praha? A tak, aby bylo zřejmo, co jest naším přičiněním, pro generace budoucí?

Mně napadají dvě věci. Buď investice do výroby vchodových dveří, či vchodových mříží, na kterých jistě lze snadno uvést čím nákladem jsou zhotoveny. To na takové stavbě jistě bude muset být.

Je-li to obsahem projektu, pak by také asi bylo velmi pěkné zhotovení barevného okna s vročením a uvedením jména donátora.

Toto jest můj příspěvek k myšlence Tebou uvedené mezi TAKový lid. Nevím samozřejmě nakolik je tato představa reálná jak z hlediska projektu této kapličky (event. pokročilosti prací při realizaci stavby), tak i z finančního hlediska a že jsem ani blíže nezkoumal, jak na tom je probíhající stavba, její současné financování a i ochota komunikace místního zastupitelstva v této věci.

Já sám jsem dosud žádné takové dveře, či mříže nekupoval, natož okno do kapse a nemám nejmenší představu o nákladech. Přesto mám pocit, že dveře (mříže), nebo aspoň podstatnou část , na to že bychom mohli dosáhnout.

S úctou zdraví TAKovou veřejnost

Petr Němec

Sepsáno v Praze, měsíce ledna L.P. 2005

P.S. Jen na okraj a pro upřesnění pojmů, které jsem výše použil. Nevím, zda dokážu přesně vysvětlit pojem sponzor a donátor, myslím ale, že rozdíl je, tuším, že sponzor kromě poskytnutí prostředků chce i nějakou výhodu, zatím co donátor na to tak nehlídá. Není-li to tak, tak se mně nesmějte (jakýsi slovník mně ale praví: donativum = dar z milosti a vo to nám snad jde, nikoliv o kšeft s penězi).

P.P.S. I když pravda vo kšeft trochu přece jen jde – o kšeft s nesmrtelností .